

... tôi đang mở mắt ngày cuối năm cũ Viêt Nam từ Hà Nội, Đà Nẵng, Sài Gòn, tất cả chúng ta-
những người Viêt Nam không phân biệt già trẻ, nam nữ, Phật giáo đồ hay con Chúa...cùng
xuống đường trong những khu phố cũ kỹ để tài, tham những, đòi quyền tự do dân chủ.

✎ Tác giả

Năm Canh Dần đã qua đi cùng với những ngày cuối năm thết thắm ấm và lạnh giá. Mùa xuân Tết năm Tân Mão, trời sáng trong và những cơn gió nhẹ hây hây thổi. Trông cái ngoi cũ như một đống đổ nát và căng tràn sức xuân đầy lòng người cũng phồn thịnh và hân hoan. Tôi ngồi đây, trong căn phòng nhỏ và bừa bộn của mình, nhìn ra khung trời xanh trong và lạnh gió ngoài kia, cảm nhận sâu sắc sự đổi thay của đất trời và mặt trời trên lối của nhân tâm trong những ngày đầu xuân. Thết vui thay- vui cho mặt trời thay áo mới của vũ trụ và vui cho những niềm hi vọng đang ấp ủ trong lòng người.

Năm nay, người dân quê tôi ăn Tết vui hơn và to hơn mỗi năm. Những ngày này nhìn đâu cũng thấy hoa lá xanh tươi, người người mở tiệc mừng rồi du xuân và thăm hỏi nhau theo cái cung cách truyền thống của dân tộc. Và trong những câu chuyện “trà dư tửu hậu” này, tôi đã nghe nhiều người bàn tán về lá thư chúc Tết của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết năm nay có vẻ buồn. Các chú bác (bạn bè của ba tôi) đều đồng ý với nhau rằng: chắc ông Nguyễn Minh Triết không còn ở trong Bộ Chính trị nữa (quan quyền lực tối cao của Đảng Cộng sản Việt Nam, và do đó cũng là trung tâm quyền lực của cả Việt Nam), và sẽ không còn là Chủ tịch nước trong vài tháng nữa nên ông đã có lá thư chúc Tết với giọng văn buồn buồn như thế.

Nghe nhiều người trò chuyện, tôi chợt nghĩ: vậy thì ông Triết này thế quá. Ông này là chủ tịch nước, tức là Nguyên thủ quốc gia theo Hiến định, một đấng cao quyền lực trong một thời gian khá lâu. Và theo quy định của Đảng cộng sản Việt Nam những ai quá 65 tuổi thì phải ra đi, để phù hợp với chủ trương “trẻ hóa” nội bộ lãnh đạo Đảng. Điều này đối với ông Nguyễn Minh Triết đều phải ngoi lại. Hơn nữa, ông là người lãnh đạo quốc gia (dù có đúng nghĩa hay không), thì ít nhất cũng phải biết vui cho cái vui của người dân, lo cho cái lo chung của dân tộc. Gần chín mươi triệu người dân Việt Nam đang đón một mùa xuân mới. Theo truyền thống và luân lý cổ truyền, trong những ngày này dù cho ai đó có hoàn cảnh buồn riêng thì đi nữa thì cũng phải quên đi để cũng chia sẻ niềm vui với mọi người. Đó chính là phong thái đáng có của một nhà lãnh đạo, ít nhất là trong những ngày Tết. Thêm vào đó, dù ông này có rời khỏi chức ghế Chủ

Từ những ngày đầu năm 2011, bạo động đã làm chấn động quốc gia Bắc Phi – Tunisia với những cuộc xuống đường chống chính phủ do cựu tài tử Zine El Abidine Ben Ali cầm đầu hàng ngàn người dân. Cuộc này do tình trạng thất nghiệp và giá lương thực tăng cao, mở đầu cho làn sóng chống chính phủ do cựu tài tử cầm đầu. Cuộc này cũng thu hút sự chú ý của thế giới. Khác biệt với những cuộc nổi dậy trước đây, là biểu hiện cho sự bất bình của người dân dâng lên đến mức cao nhất đối với sự cai trị độc tài và quản lý yếu kém về kinh tế của các chính quyền trước. Những cuộc phản kháng bắt đầu và thành công ở Tunisia đã buộc nhà độc tài Ben Ali và gia đình phải đi lưu vong. Rồi cuộc cách mạng hoa hồng này đã khơi nguồn cho một làn sóng đòi hỏi do dân chủ lan sang các Ai Cập, Syria, Jordan, Yemen với “hiệu ứng domino”, đã làm cho các mô hình chính quyền độc tài cũ sụp đổ và làm mất mặt những thế lực như Trung cộng cũng phải lo sợ và tìm cách đối phó, huân tước những người cầm đầu ở Việt Nam. Các nhân vật nói “động biến thế giới”, ông Triết lo buồn cũng đúng thôi. Cái căn bệnh căm ghét tự do dân chủ, sự phản kháng là căn bệnh chung của mọi nhà độc tài thế giới. Chắc không chỉ riêng ông Triết lo cho thế giới lại của con cháu mình mà những người cầm đầu cũ cũng hoang mang không kém cho cái thế giới lại không xác định của chế độ.

“Quan nh  t th i, d n v n đ i”, những người l nh đ o c  th  thay nhau n m quy n, r i l n l  t r i kh i gh  quy n l c, r i c  m t ch  đ  cũ c  th  b  thay th  b ng m t ch  đ  m i; những d n ch ng m i l  những người nuôi s ng chính quyền, nh ng người s  phải chịu t i h a v  những đ t n t c a nh  c m quy n, v  v  th  l  những người ch  th c s  c a quốc gia t  th i đ i n y đ n th i đ i kh c. Ng n đ i s  th t n y không thay đ i. Ông Nguy n Minh Tr t v  những người c ng s n ngày hôm nay c  lý do chính đ ng đ  buồn v  t nh h nh quốc t  b t l i cho h , th i chúng ta-những “ph  th ng d n”, nh ng chính l  những người s  ch u tr ch nhi m cho t ng l i d n tộc – c  lý do đ  hi vọng. Đ i v i chúng ta, Tunisia nh  c nh  n trong m a xuân m i-m t m a xuân của nhiệt huyết đ u tranh cho kh t v ng được th  h  ng m t cuộc sống t t đ p hơn, nh n b n h n, t  do h n.

Mùa xuân là mùa của tình yêu thương và tuổi trẻ, của nhiệt huyết và hi vọng. Tôi thương dân tộc tôi-dân tộc anh hùng có hơn ngàn năm Văn hiến đã và đang phải gồng lưng nuôi cơm mọt cho đất nước tài ba, không ngừng thổi bùng tinh hoa từ các quyển kinh do đức sống như những con người chân chính và có ý chí. Trong tình yêu thương này, với nhiệt huyết trào dâng trong lòng một cô gái trẻ, tôi đang mơ một ngày có nước Việt Nam từ Hà Nội, Đà Nẵng, Sài Gòn, tất cả chúng ta- những người Việt Nam không phân biệt già trẻ, nam nữ, Phật giáo hay con Chúa...cùng xuống đồng trong những khu hiu hắt nuôi đất tài, tham vọng, đòi quyền lợi do dân chủ. Và rồi sẽ cùng nhau kiến tạo một Việt Nam với diện mạo mới.

Mùa xuân mới, hi vọng mới

Tác Giả: Huỳnh Th&c Vy

Thứ Tư, 09 Tháng 2 Năm 2011 08:50

Tam K, ngày 9 tháng 2 năm 2011